

Blijvende uitstraling

De Driekoningenmaand januari brengt ons op 2 februari bij het feest van Maria Lichtmis. Voor velen niet zo'n bekend feest, en toch een feest dat de moeite van het vieren waard is, het feest van het steeds sterker wordende daglicht.

Het is tevens het laatste lichtfeest, na een periode van tweemaal 40 dagen. Het Sint Maartenfeest is het eerste lichtfeest op 11 november, 40 dagen vóór Kerstmis en Maria Lichtmis vieren we 40 dagen ná Kerstmis.

Maria Lichtmis is de populaire naam voor het feest van de Opdracht van Christus in de Tempel. Aan het begin van de mis van die dag vindt een processie met gezegende kaarsen plaats.

Christus als Licht

Maria Lichtmis is, anders dan de naam doet vermoeden, in eerste instantie een Christus-feest en vervolgens een Maria-feest. Het centrale thema is de openbaring van Christus als 'het Licht dat voor alle volkeren straalt'. Een uitstraling die blijvend zal blijken te zijn.

Maria, de moeder van Jezus, was de draagster van dit goddelijke licht. Omdat de lichtprocessie tijdens de mis van die dag als een huldeblijk aan de Moeder Gods werd beschouwd, heeft het feest van 2 februari in het Nederlandse taalgebied de naam Maria Lichtmis gekregen.

Franciscus

Franciscus heeft in de voetstappen van Christus, in Zijn Licht geleefd en is ons zo tot een lichtend voorbeeld met blijvende uitstraling geworden. Reeds tijdens zijn leven was men intens geboeid door de aantrekkelijkheid van zijn persoon. Broeder Masseus vroeg zich al af: 'Waarom u? Waarom u? Waarom u?... Ik vraag me af waarom de hele wereld u achterna loopt, en waarom iedereen u schijnt te willen zien en te willen horen en te gehoorzamen. Ge zijt niet schoon van lichaamsbouw, ge zijt niet groot in wetenschap, noch edel van geboorte. Waarom dan loopt de hele wereld u achterna?'

De biografen van het eerste uur, waaronder Thomas van Celano, voelden helder aan dat Franciscus' uitstraling niet beperkt kon blijven tot de mensen van Assisi alleen. Het was hun ook duidelijk dat zijn betekenis ook een blijvende uitstraling zou hebben en zijn eigen tijd ver zou overschrijden.

Zelf noemde Franciscus zich ridder van zijn Licht, Christus, en zong hierover met zijn flinke stem, prettig om te horen, helder en welluidend.

Thomas van Celano legt er de nadruk op dat de nog jonge Franciscus zijn stem graag liet horen. 'Soms raapte hij – ik heb het met eigen ogen gezien – een stuk hout van de grond op, legde dat over zijn linkerarm, nam in zijn rechterhand een tak, die hij met een touwtje boogvormig gespannen had en streek hiermee over het hout als was het een viool. En terwijl hij zich in zijn bewegingen helemaal inleefde en aanpaste bij zijn spel, zong hij over de Heer". 2 Cel.127

Laten wij ons ook inspireren door het Licht van Christus, zoals Franciscus en al zijn volgelingen dat ook gedaan hebben, zodat een blijvende uitstraling Licht geeft aan deze wereld.

*Will Visser – Pelsma ofs
Februari 2011*